

Daniely 2012

aneb

... jak každý může jet jinam...

Daniely 2012

7. – 9.9.

Tak tahle výprava bude fakt logisticky zajímavá. Jízdě samozřejmě taky, ale aby to dávalo smysl, čtěte dál a hlavně nepřeskakujte zdánlivě nezajímavá místa v textu, protože právě ta mohou být klíčová k pochopení dalšího děje.

Dig.

Díl první - Šnek

Dnes se píše v kalendáři, že je pátek ráno a v práci jsem dokonce včas nahlásil den dovolené. Všiml jsem si, že je totiž o hodně lepší strávit prosluněný pátek v sedle kola než u stroje na odpolední šichtě.

Ráno vstávám až kolem osmé,

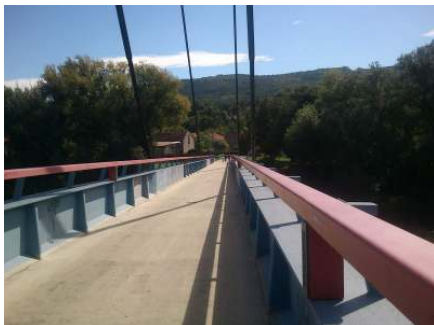

dobalím se, posnídám a po desáté už mě unáší železný oř z Plzně do Berouna.

V půl dvanácté už jsem v berounském údolí na krásné cyklostezce, která je právě zalitá sluncem. Po prvních pěti kilácích, těsně před polednem si říkám, že už by to chtělo svačinku. Přeci jen jsem snídal ve vosum a hlad se začíná ozývat a dnešní cesta nebude zas tak krátká. Dávám si na nádraží zakoupenou bagetu a plechovku. Bageta to byla sýrová a plechovka

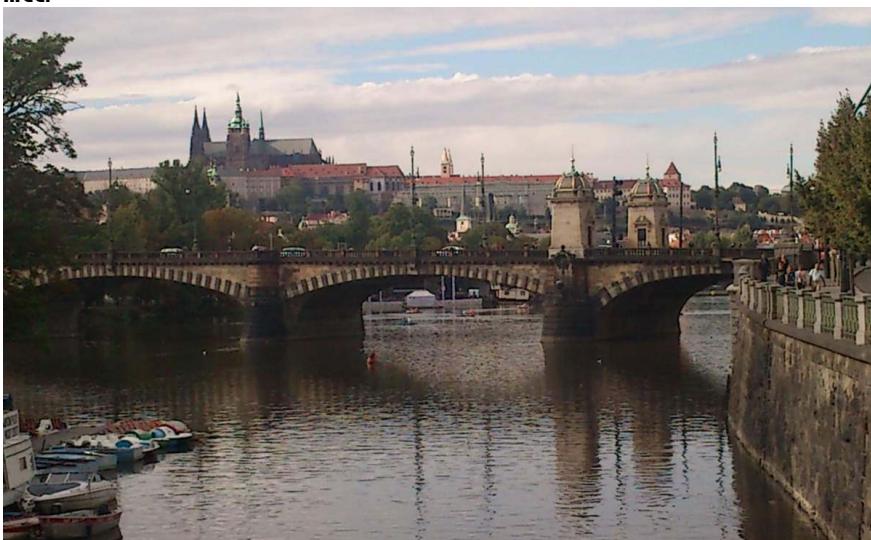
gambriusová. Pak jedu podél Berounky až do Prahy a někde v Radotíně jsem kolem druhé hodiny odpolední.

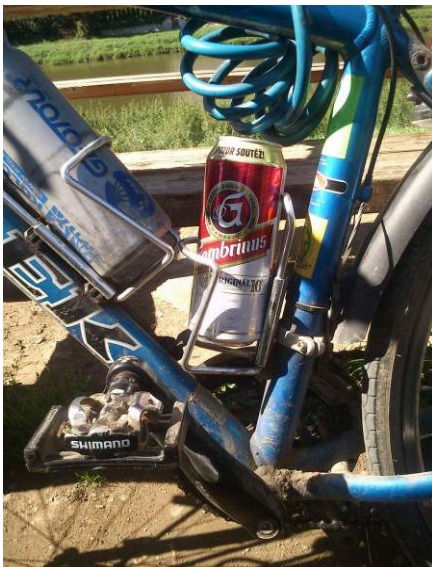
Je tu krásné sezení u řeky s pivostánkem a dokonce na pódiu tu vyhrává kapela jazzovitého charakteru. Když si u druhého piva uvědomuji, že teď bych měl nastupovat na odpolední směnu, tak si říkám, že to vůbec nebyl špatný nápad s dnem dovolený.

No nic jedu dál. Vltava, překonávám Barandův most a hned jsem na pravém břehu. Vyšehrad, náplavka a pak někam dál. Však to pražáci znáte. Já už taky trochu. Na náplavce si dávám předražžený Pilsner Urquell, ale za to s výhledem na krásné turistky, labutě, lodě a Pražský hrad.

No nic jedu dál, tady si nebudu dávat pivo do druhé nohy... a to jsem udělal chybu. Za náplavkou začínám bloudit:-) Dál to neznám, mapy jsem v tom ranním spěchu zapomněl doma a tak jedu jen dle svého azimutu v hlavě

a občas zapnu gps navigaci v telefonu. Když bloudím nejvíc, tak píše Dig, že už je někde na cestě, to znamená někde v hospodě a já vůbec netuším v jaké.

Navigace říká, že jsem asi 3 km od sebe, ale Dig do telefonu říká, že v cestě je nějaký kopec nebo co? Slezáme se tedy až v Zápěch. Dig s Kachnou mě ruší od nakousnutého atopence.... a to další už píše ve svém dílu Dig: Šnk.

Díl druhý – Dig

Začneme srazem. Tentokrát je jich několik. Ano, čtete správně, několik srazů. Je to proto, že každý pojedeme odjinud a protože ne všichni znají spojnice mezi místy odkud jedou a místem hlavního srazu. Naplánovali jsme to takhle:

První sraz bude v 18 hodin v Kyjích v restauraci U Eriky. To je ta dole u rybníků u železničního viaduktu. Tady se sejdu já (Dig) s Kachnou. Sem Kachna trefí, zejména pro blízkost železnice. Odtud si dál cestu nepamatuje.

Druhý sraz bude v Zápěch, restaurace V lázních. Ano, to je ta oblíbená, kde se zastavujeme při dojezdech do Prahy ze severovýchodních směrů a znají ji všichni. Pravda, ne každý k ní trefí. Šnek ale ano. Ten pro změnu neví, kde je v Brandýse restaurace Klášterní, kde je hlavní sraz ve 20 hodin. Tam trefí Michal.

A poslední pomocný sraz bude zítra v 9 hodin někde, kde se bude opouštět nocležiště. Tam má přijet Standa.

Dobré, né? A než tohle všechno vypukne, musím včas opustit pracoviště, spolehnout se na to, že MHD nebude moc zpožděná (čert vem všechny debilní změny ve vedení linek a přenastavení časů), pak mě čeká nakládání nábytku, který se má dopravit z Vršovic do Michle, přendat se do jízdního a vyrazit tak, abych byl včas na prvním srazu. A jak tak koukám, jsem jediný, kdo projede všechny tři dnešní srazy. Jo, ještě jsem zapomněl, já dovedu Kachnu a Šneka na hlavní sraz, povečeřím se všemi přítomnými a vrátím se do Prahy. V sobotu mám nějaké jednání, kterému nelze uniknout.

A jsme u toho, kdo vlastně pojedje. Tak já jen na dnešek, Standa od zítřka, Šnek, Kachna a Michal na celou výpravu. To je všechno. Jedeme tentokrát bez holek.

Obě dámy totiž nad námi ohrnuly nosánky a odjely si za lepším. Jedna do Ladakhu, to je v Indii a ta druhá? Čína. Né čínská restaurace, ale takové to, hrst rýže, jídelní hůlky, šikmé oči, malé postavy, snědá kůže a tak...

Tak to jen tak pro začátek. A jak to bylo doopravdy?

Já jsem s vyplazeným jazykem opravdu odjel z Vršovic a U Eriky jsem byl dokonce o 15 minut dříve, než přijel Kachna. A protože bylo slunečno a velmi teplo, dal jsem pro ochlazení pívko. Těsně před příjezdem Kachny ještě jedno. A pak volal Šnek, že průjezd Prahou je pro něj tak jednoduchý, že se zamotal a teď je na Poděbradské. Pravda, od nás je to kousek. Vzdušnou čarou. Bohužel je v cestě kopec. Příkrý a zalesněný a zasilďišťovaný, prostě pokud nezná průjezd cestičkami a uličkami, nedostane se sem. Doporučil jsem mu proto, aby se držel původního plánu a rámcově mu poradil kudy dál.

Ke Kachnovi se začal hlásit nějaký týpek. V tom okamžiku jsem vypnul a neposlouchal je.

Podstatné bylo, že po mém příchodu z poza rohu byl pryč. Fajn, jedeme.

Jízda byla klidná a pohodlná, s mírným větrem v zádech. Po proličkování Satalicemi se rychlost ustálila na 33 km/h. Jelo se výborně. Projeli jsme Radonice, Dehtáry a Svěmyslice. Celou cestu jsme prokecali, jinak se nedělo nic, co by stálo za záznam.

V 19. 00 jsme slavnostně vjeli do dvora restaurace V lázních. Letným pohledem na osazenstvo zjišťujeme, že Šneka není vidět. Ale kolo tu má. Takže se před námi zbáběle schoval dovnitř. Došli jsme si pro něj a vytáhli ho ven i s utopencem. Na talíři. A než proběhl uvítací ceremoniál, zmizelo v mě další pivo. A protože Šnek jí velmi pomalu, tak než dojedl, dopil a připravil se k další jízdě, měli zde mou zásluhou zase o pivo míň.

Zvolna jsme se přesunuli ke kolům a vyjeli. Do dalšího srazu a mého posledního dnešního bodu zbývá 5 kilometrů, tedy asi 20 minut reálného času přejezdu.

Cestou se zase neděje nic zajímavého. A tak jsme krátce před dvacátou hodinou usazení u stolu na zahrádce restaurace Klášterní. Tady jsem plánoval večeri. Než nám přinesli pivo a vyslechli objednávku jídla, přijel Michal.

No a pro dnešek jsme všichni, ve správný čas na správném místě. Jsme prostě dobří...

Večeře probíhala v naprostém klidu a pohodě,

pochopitelně jsme zase probírali všechno možné i nemožné, včetně toho, jak se mají naše dívenky prodlévající v Asii. Kromě toho se Šnek vyjádřil ve smyslu, že dolní Labe, cíl této výpravy, má už za sebou a nechce se mu zajíždět do Děčína jenom proto, aby nestihl vlak a přijel domů v pondělí nad ránem. Kachna se vyjádřil ve stejném duchu. Michal k tomu neřekl nic. Já jsem jen dodal, že Standa nebude rád. Přeci jen, je to jeho akce...

Večer byl velmi příjemný a pohodový, jídlo, aspoň moje, velmi chutné, a moje, pro dnešek závěrečná, dvě piva také dobrá. Po dvaadvacáté hodině pánové svorně dospěli k názoru, že je čas vhodný na ukončení pobytu zde a přesunutí se někam, kde lze složit kosti na noc.

Vyrovnali jsme účet a rozjeli jsme do tmy rušené jen tu a tam svítící pouliční lucernou. Poslední společná cesta skončila u nově opraveného mostu. Já si užiju jízdu přes něj, pánové před ním odbočí po stezce kamsi k vodě. Tak jo, mějte se co nejlépe a zase někdy někde...

Osaměl jsem. Je trochu chladněji, ale jede se dobře. Pustil jsem si D. Landu a poklidným večerem se během devadesáti minut přesunul do Vršovic. A to je za mě všechno... Dig.

Díl třetí – Standa

Tak já to měl jednodušší, jedno místo výjezdu-Jesenice a jedno místo srazu- někde za Brandýsem u Borku. Vyrazil jsem v 6,30 hod a jelo to pěkně, v 8,20 hod jsem byl v Brandýse, na trhu jsem koupil zaručeně pravý český česnek, který určitě posílí náš organismus. Pak jsem mírně bloudil, protože místo srazu jsem si pouze vytiskl, ale nepoužil jsem od Michala zadané souřadnice, ale vše dobře dopadlo. Po 9. hodině jsme byli všichni. Kde? No přeci v restauračním zařízení v Borku.

No a pak to jelo po cyklotrase: Kostelec nad Labem, Neratovice - tady to dost smrdělo a přímo naproti chemičce 2 rybáři chytali ryby. V takovém prostředí by se mně nechtělo, ale jim očividně to nevadilo.

Dále jsme projeli Mělník a tady jsem poprvé v životě uviděl skutečný reálný soutok Labe a Ultavy a ne ten, který je za soutok nesprávně považován. Dočkal jsem se, ale že to trvalo.

Pak jsme se napojili na nově opravenou cyklotrasu z Mělníka do Horních Počapel a tam to frčelo, i když protivětr byl dost nepříjemný. V Dolních Beřkovicích jsme zareagovali na nabídku místního restauračního zařízení a dobře poobědvali za skutečně lidové ceny. U elektrárny v Horních Počaplech byla vypouštěna teplá voda do Ultavy a Kachnovi se to moc líbilo a hned naplánoval akci zimní koupání ve Ultavě. No nevím, to okolí nebylo nic moc a dost mne deprimovalo. Asi bych se neúčastnil.

Cesta dále ubíhala, projeli jsme okolo kanálu Račice, přes Roudnici, Křešice do Litoměřic. Zde jsme doplnili zásoby nákupem a potom i využili nabídku na chmelový mok a další lákadla v hospodě v Litoměřicích u řeky. Za tmy pod vedením vůdce Michala jsme dojeli za Pištany na nocležiště u Labe. Připravili jsme si ubytování a pak jsme klábosili. Najednou jsme slyšeli velký hluk a spoustu světel a všechno se to blížilo. Nevěděli jsme, co se děje, ale pak bylo vše jasné. Přijela čtyřkolka a v ní řidič, údajně 11ti letý kluk, snad střízlivý a vedle něho ve velmi povznesené náladě, jeho strýc. Požádal nás, jestli nemáme cigarety, pak jestli nemáme marjánku. Neměli jsme, chvíli s námi přátelsky pokecal a pak s velkým rámusem odjel. Ještě jednou pak projeli okolo, ale více se neobjevili.

Ráno se Šnek s Kachnou oddělili, využili nabídku místní vodní přepravy a přepravili se přes řeku do Lovosic a jeli dále svou trasu, ale mimo Labe. Já s Michalem jsme pokračovali dál. Sar.

Díl čtvrtý – Kachna

Ahoj cyklisti. Se Šnekem jsme to rozjel člnem do Lovosic. Po trošce říčkování po městě jsme vyrazili světe div se, po větru což Šnek ocevnil na Čížkovice. Krásně to frčelo, provoz na silnicích byl minimální. Podle itineráře a moji staré stovkové mapy, jsme uráněli k západu. Ves střídala ves, občas řouknout do mapy, a najednou jsme s mapou skončili u křižku a na výhledu. Nezbyvalo, než jet podle "Rané" a slunce. Před Louny jsme měli nachystané Dobroměřice, užasná ves, ještě lepší křemá. Doplnili jsme nefiltrovanébro pardála 11" a malírovky (já 2x) a křiváci rolku (Šnek) a svičkovou (to

zase já). Po krátkém vytrvání jsme se vydali po staré chromutovské v domnění, že povede do Března. No nevedla, ale naštěstí byla velmi široká krajnice a malý provoz a jen asi kilometr. Z Března přes Skupice, Hradčístě, Stebník. Pak by to bylo do Žatce už jen 5km, ale kopeček. Nechtěl jsem Šneka trápit, tak jsme odbočili na Zálužice, Rybníky, Tvršice, Starékovice. V Žatci byl čas do odjezdu vlaku na Plzeň, tak jsme polkři každý dva Žatce.

Na nádraží jsem se rozřaboval jestli počkám hodinku na vlak přes Lužnou a domů. Ale pořad se mi nechtělo jet samotnému, nakonec jsem jel se Šnekem do Blatna u Jesenice. Tam jsem se se Šnekem rozloučil a vyjel k mapě, která je kousek od nádraží. Času nebylo moc (85min), kolik kilometrů je přede mnou jsem taky nevěděl. Vjel jsem do vsi a druhou odbočku směr Rakovník (to jsem si myslel). Najednou jsem to kolem nepoznával. Rybník tady v minulých dobách určitě nebyl. A najednou silnice skončila a zůstala mi jen polňačka. Jeb se po ní celkem dobře, ale né zase tak rychle jako po silnici. Zvolna jsem si začal připouštět, že nepo jedu vyřádnutým vlakem, ale tím posledním. A aby to bylo lepší, tak mě brzdil skvělý protivitr.

Polňačka se různě křikátila a nahoru a dolů kousek po poli, tam to už vůbec nešlo. Vesnice na obzoru mi dávala jakousi naději. Dojel jsem do ní a až na hlavní jsem zjistil, že jsem v Jesenici. Rychlý dotaz na domorodce řady k Rakovníku. Ještě mi poradil zkrátku, což pak i vyšlo, a už jsem pokračoval dál, jak ten vláček na Rařáček. Pořad s tím, že nevím kolik kilometrů mi zbývá. Až v další vesnici na směrovce 19 km (opravdu DEVATENÁCT) no děs. A protože jsem si užíval před Jesenicí projížďku polem, tak mi teď zbývalo 45min. Čím jsem jel rychleji, tím víc se mi protivitr snažil znepríjemnit život. Opět se mi v hlavě objevil červík, že bych jel až posledním vlakem z Rakovníka. Protože ale většinou na rychlojízdu byl většinou úclaj 33km/h zdálo se, že by to mohlo vyjit.

Dráčov, Pšovky, Senomaty, kopec nahoru a pak sejezd do Rakovníka a kolem nemocnice. Na světelné jsem měl zelenou, tak bez zastavení ve městě, jsem přijel až na peron Kolo do vlaku a už se jelo. Teda ale llo ze mě docela dost. Ještě, že tam trochu foukalo.

Akce se záchodem: Legrace se dala čekat. Vždy když sedím v Regionově (červená souprava čtyřnápravových vagonů) na plošině, sleduji dění se dveřmi od WC. Nežklamaly. Starší turistka měla štěstí v tom, že obsadila místnůstku bohužel ve chvíli, kdy stejný nápad měl nějaký pán. Také čtěl na WC a v řádu zmačkl "čudlík" na otevření dveří. Ty se na pokyn tlačítka poslušně otevřely, jak opona na divadle. Páni měla bílé kalhotky. Lekla se a rychle začala. Nekonečnou chvíli trvalo než se "opona" zase zavřela. Pak se sem začalo trousit procesí. Naštěstí všichni chodili jen na malou, tak se dalo dýchat.

Do Berouna to přijelo včas a na "počítadle lásky" jsem měl 204,5 km. Toť tak vše.

Ahoj Kachna

Díl pátý - Šnek

Já jen dodám, že jsem si s Kachnou zalomil palec a pak mě vlak v klidu a pohodě dovezl do Plzně. Jízda vlakem proběhla v pořádku a tím pro mě akce končí. Jak jistě víte, nesnáším jízdu vlakem i s kolem, ale někdy je to nutnost. Prostě znám lepší konce Šnk.

Díl šestý – Michal

Čus lidi,

Já budu trošku stručnější :-). My jsme se Standou po chvilce vyrazili zpět k trase CT 2. Po napojení na ní, jsme si to v klidu uháněli směr sever, stále podél řeky.

Zdymadlo kousek za Mělníkem

„Výtok“ teplé vody z elektrárny

Výhled na České středohoří

Cesta ubíhala velice příjemně a najednou jsme byli v Ústí n. L.

Ústecká elektrárna

Pak jsme to vzali do Velkého Března na oběd (já spokojen, Standa méně ;-), pak již jen následoval Děčín, který jsme prosvištěli jak neřízené střely s tím že máme ještě dost času a mrknem se do rajchu.

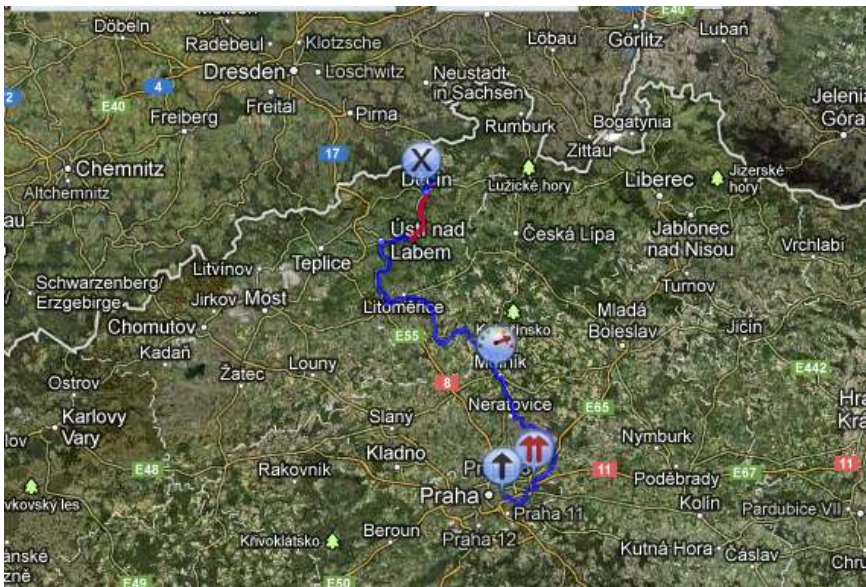

Výhled od Děčínského zámku

Pohled zpět proti proudu – naproti Děčínskému zámku

Tedy po levé straně řeky až do místa naproti Hřensku. Pak již jen následovala kochačka (bruslařky, cyklistky) zpět směrem k Děčínskému nádraží. Tam jsme ve velice pěkné nádražce zvládnuli ještě jednoho Krušovického Mušketýra s hranolkama, jako odměnu za ujeté kilometry. Cesta zpět rychlíkem ok za občasného pospávání a pak hurá metrem a pak na kole domů.

Pohled na trasu

Celková technická data:

<p>Účast</p> <p>Oficiálně přiznaná kilometráž</p> <p>Příště</p>	<p>Pět Danielovitých... : Šnek, Dig, Michal, Standa a Kachna</p> <p>? km</p> <p>Prazvláštní</p>
---	---

Trasa výpravy		
Brandýs n.L	Podél Labe	domů

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Standa (Sar), Dig (Dig), Šnek (Šnk), Kachna (KaK), Lenka (Leg), Michal (Mis),
 Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour_{club} 2012
Dig & Šnk & Mis & Sar & Jak
Neprodejné
e-mail: dig@hellstourclub.eu